

PETIT RETAULE DE SANT LLORENÇ, DIACA I MÀRTIR

A la ciutat d'Osca, a l'Aragó, en el segle II, cap a l'any 210 de la nostra era, nasqué un infant en el si d'una família cristiana. Li posaren Llorenç

Al redós dels seus bons pares, Llorenç va ser educat en l'amor a Déu i als germans. Eren temps de persecució, especialment a Roma. La capital de l'Imperi. Jesús ja ho havia anunciat als seus deixebles:

"COM M'HAN PERSEGUIT A MI, TAMBÉ US PERSEGUIRAN A VOSALTRES. NO TINGUEU POR DELS QUI MATEN EL COS, PERÒ NO PODEN MATAR L'ÀNIMA"

I fou així que de jove, Sant Llorenç deixà la seva casa i se n'anà cap a Roma, amb el desig d'ajudar els seus germans.

El Papa Sixte II el nomenà diaca de l'Església romana. Entre altres serveis, els diaques s'encarregaven de distribuir les almoines de la comunitat cristiana entre els pobres i menesterosos.

Per aquella època, l'emperador Valerià, com els seus antecessors Neró i Cal·lígula, perseguïen aferrissadament els cristians.

El Papa Sixte, ja ancià, fou detingut amb els altres i conduït a la presó.

En assabentar-se'n Llorenç corregué al seu encontre i li digué:

"On aneu, pare, sense el vostre fill? Fins ara mai no havíeu ofert el Sant Sacrifici sense el vostre diaca. És que desconfieu de la fe del vostre servent o penseu que no sóc prou valent per acompanyar-vos en aquesta hora?. Em voleu deixar sol i desemparat?"

"Fill meu: encara no ha arribat la teva hora, respongué el Papa. Ben aviat em seguiràs. Continua fent el teu servei generós distribuint entre els pobres i necessitats els béns de l'Església. Que Déu et beneeixi."

Llorenç complí l'encàrrec del Papa. Va socórrer tots els que va poder i que estaven amagats en coves per por dels soldats romans; ajudà els malalts i repartí entre els necessitats tot el que se li havia confiat.

Mentrestant, els soldats que havien sentit la conversa entre el diaca Llorenç i Sixte, ho digueren a l'emperador. Cruel i avariciós, manà que Llorenç fos detingut immediatament.

Portaren Llorenç a la presència de l'Emperador i aquest li digué:

"M'han dit que se t'han confiat les riqueses de l'Església. Si vols continuar vivint, me les has de lliurar tot seguit"

"Cèsar, m'has de donar tres dies i algunes carretes per poder portar-te-les" respongué Llorenç

Vigilat pels soldats de l'emperador que no comprenien el que feia Llorenç, aquest es dedicà a recollir tots els llicitats, coixos, malalts, i pobres que socorria i es presentà amb ells davant l'emperador.

"Aquí teniu, els veritables tresors de l'Església. Per ells va donar la vida Nostre Senyor Jesucrist. Ells converteixen les nostres pobres almoines en tresors inestimables".

L'Emperador Valerià, sentint-se burlat i la riota d'aquells desgraciats, ple de ràbia va manar que Llorenç fos assotat i condemnat al pitjor dels turments: ser cremat viu damunt d'unes graelles.

Els botxins van estirar Llorenç en aquell instrument de suplici, li van lligar amb cadenes i encengueren la foguera.

Durant el toment, Llorenç dirigí aquestes paraules al seu botxí:

"Ja pots girar-me, perquè ja soc cuit d'aquesta bandar. "

I adreçant la seva mirada al cel digué abans de morir:

"Gracies, Senyor, per haver-me concedit d'entrar en el vostre Regne."